

Şiirsel Tükeniş

– Hüseyin Durmuş · 11 Ocak 2013

Her şiir yazmalar biraz tükeniş,
Birazda umudun azalmasıdır.
Tam mola anında birden çöken iş,
Yorgunluk halinden haz almasıdır.

Taze hevesler mi öne çıkmada?
Hayalde çevreyi yakıp yıkmada.
Sona doğru artık çokca bıkmada,
Azalan farkın da hız almasıdır.

Sözler bütünlüğü arar dizede,
Eski düzenler se şimdi müzede.
Elbette kalır pay, bir gün bizede,
Yeni fırsatların yüz almasıdır.

Derinliğe muhtaç bütün kurgular,
Etten bir kalbi de kırar vurgular.
Ne üste vazife, niçin sorgular?
Türlü tehlikeyi göz almasıdır.

Şiirdir ışığı ozan yolunun,
Ruhunu ışıtır Allah kulunun.
Yok sa kaprisi mi? Durmuşoğlunun,
Belki de zamansız söz almasıdır.

Hüseyin Durmuş.